

Danmarks Hovederhvervskilder ere Agerbrug, Handel og Skibsfart og Fiskeri. Nu have de Herrer selv oftere udtalt her i Thinget — jeg retter disse Ytringer til de Herrer, som ere valgte ude paa Landet — at det undertiden faae noget tvivlsomt, noget mindre godt ud med Agerbrugets Fremadskriden, og at der kunde være Tvivl om, hvorvidt vi i Længden kunde modstaa Konkurrencen med andre Lande, og er der saa noget mere naturligt, end at vi, istedetfor at stille alle disse detaillerede Beregninger op, som jeg — om jeg maa bruge det Udtryk uden at blive kaldt til Orden af den høitæredede Formand — næsten vil kalde at føre en Proturatorkrig, hvad der i Særdeleshed gjælder Oppositionen, naar vi, som sagt, nære Frygt for, at vort Agerbrug ikke længere kan hvare til den Kapital, der er sat i det, saa holde os til de andre Erhvervskilder. Fiskeriet er det ikke lykkes at finde Støtte i dette Thing, Banffelighederne have været saa store, at Regjeringen ikke har kunnet gaa ind paa Sagen, saa at nu Private have taget fat. Saa staar tilbage Handel og Skibsfart, og saavidt jeg kan skjønne af de flere Dages Forhandlinger, staar man nu i Dag rede til — jeg vilde ønske, jeg tog fejl — at give Skibsfarten et meget betydeligt Dødsstød. Der er maaske dem, der mene, at jeg gaar for vidt. Jeg vil dog dertil bemærke, at vor Skibsfart — ja, Skibsfarten i Indlandet og paa Norge og Sverig kan jo vedblive — men Farten paa Spanien og paa andre Lande — hvis den Formodning er rigtig, at en saadan Traktat vil udvides til Frankrig og andre Lande — vil virkelig komme ud af Kurs. For Handelskraktatens Bedkommende er der jo kun Tale om et Tidrum af tre Aar, og selv om jeg ogsaa vilde forudsætte, at Oppositionen havde Ret i, at Ministeriet virkelig i hele sin Fremgangsmaade havde handlet uforsvarligt under Forhandlingen, og at det Resultat, man var kommet til, var et meget daarligt Resultat, et Resultat, hvis Slethed dog begrænses ved den finantstielle Medgang, som finder Sted, varer jo dog Handelskraktaten kun i tre Aar, men Søfartskraktaten varer i otte Aar, og selv om vi altsaa om tre Aar vilde opsigge den spanske Handelskraktat og derved redressere den Feil, som maaske kunde være begaaet, havde vi dog endnu fem Aars Fordel af Søfartskraktaten. Jeg skal ikke fortsætte

mere i Dag om de Punkter. Jeg har troet ikke alene, at det var rigtigt, men jeg har ogsaa betragtet det ligefrem som Pligt at omtale Sagen fra den Side, saaledes som jeg har opfattet den, fri for alt politisk Paa-hæng, og saaledes som jeg med rene og klare Dine har set paa Sagen, for at minde de høie Medlemmer om, inden der foretages Afstemning over Sagen, at een Ting har man glemt, og det er at tænke over og overveie, hvad Tabet vil blive, hvis Traktaten forkastes, og det er ikke et fingeret Tab som ved Handelen, men det er et positibt, reelt Tab, et Grundstud for den danske Skibsfart.

Berg: Jeg vil kun lige overfor det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgfreds (Scharling) udtale, at forsaavidt hans finantstielle Beregninger komme i Strid med, hvad jeg har fremsat, tager jeg mit Forbehold med Henhyn dertil, Andet er der ikke Anledning til for Tiden. Til den ærede sidste Taler vil jeg bemærke, at den hervedværende Bestyrelse for Sømandsforeningens 500 Medlemmer aldeles intet Mandat har til at tale paa Sømandsstandens Begne, og den har det saa meget mindre til at tale i den Tone, hvori det ærede Medlem her har talt, thi saa har den ikke engang, før den sendte Adresse, læst Flertallets Forslag. Naar det ærede Medlem mener, at Vedtagelsen af et Forslag, der i den Grad, som det foreliggende, vil søge at støtte og fremme Skibsfarten, skulde være at give Skibsfarten Dødsstødet, saa er det en saa bagvendt Tale paa Søfartens Begne, at jeg tillader mig at nedlægge en Protest derimod ogsaa paa Søfartens Begne, saa kan det ærede Medlem staa med sin hervedværende Bestyrelse for Sømandsforeningen og hans Adresse, som han vil. Det ærede Medlem skulde rette sine Behreidelser for, at man vil hindre Søfartens Fremme, andre Steder hen end imod Flertallet, men det ærede Medlem er som Andre saa stærkt bunden til Regjeringsstyret her, og naar han faar et eneste Udtryk for, at man ikke vil Noget der, saa er det ærede Medlem særdiv, saa er det givet, at der ikke kan ske Andet, end hvad man vil der; men paa denne Maade fremmer det ærede Medlem ikke Søfarten, hverken her i Salen eller overhovedet. Jeg tillader mig